Cei mai buni sportivi ai anului 1978

CAMPIONI ŞI LAUREAŢI ROMÂNI PE MERIDIANELE LUMII, LA MARILE COMPETIŢII EUROPENE ŞI MONDIALE

A cum, la cumpăna dintre ani, oamenii din toate aşezările ţării, de toate vîrstele şi profesiile, români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi, trăiesc cu bucuria şi căldura inimilor ora bogatelor bilanţuri de muncă închinate prosperităţii şi creşterii prestigiului României socialiste în lume.

Din proaspătă şi înmiresmată cetină de brad strălucesc şi cele **72 de medalii — de aur, argint şi bronz — cucerite de „tricolori" la campionatele mondiale şi europene de seniori ale acestui an în care, sub conducerea partidului, sportul românesc a continuat să se dezvolte multilateral, să se afirme viguros pe toate meridianele globului.** Firesc, de aceea, ca tradiţionala anchetă întreprinsă de Asociaţia presei sportive, pentru desemnarea celor mai valoroşi performeri români ai anului 1978, să se desfăşoare — ca şi altă dată — sub semnul unor prelungite şi controversate discuţii.

Clasamentele — evident, o haină prea strîmtă faţă de marele număr al candidaţilor — au fost alcătuite pe baza unui punctaj, dar adesea cu diferenţe minime, după cum alţi sportivi s-au aflat doar la un pas de un loc în „primii zece". Noi le dorim tuturor : LA MULŢI ANI !, victorii cît mai importante în sezonul viitor, pentru gloria sportivă a patriei noastre scumpe, REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA.

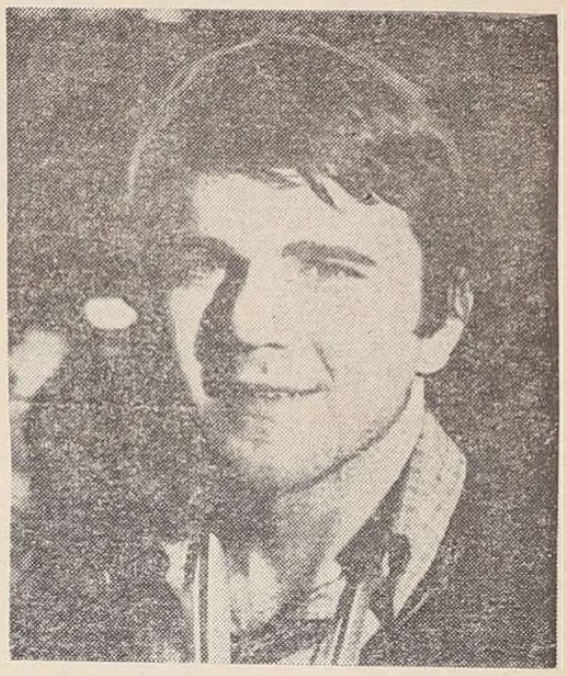

1. Nadia, din nou — cu o unanimitate care exprimă, deopotrivă, preţuire şi admiraţie — în fruntea celor mai buni sportivi români ai anului 1978. De la strălucita ei apariţie la Jocurile Olimpice de la Montreal, **NADIA COMĂNECI** continuă să aprindă flacăra pasiunii pentru gimnastică în inimile a sute de mii de copii de pe toate continentele şi, în acelaşi timp, să fie principalul cap de afiş la toate marile întreceri ale acestui sport al graţiei, frumuseţii, măiestriei şi perfecţiunii sportive.

In mai, cînd, la noi, înfiorea lăcrămioarele, Nadia obţinea 5 note maxime — 10 — la Palazzetto dello Sport.

In octombrie, cînd, la noi, cădeau primele frunze pe poteci de munte şi în păduri, şi cînd, la mii de kilometri depărtare, copiii japonezi nu-şi mai dezlipeau privirile de pe o carte ca de basm — albumul omagial dedicat Nadiei Comăneci, marea noastră gimnastă era întîmpinată cu ovaţii în sala Rhenus, arhiplină, din Strasbourg, unde sportive din 29 de ţări se aliniau la startul celei mai puternice dintre toate ediţiile campionatului mondial.

Să reamintim (dar, mai este, oare, nevoie ?) că Nadia a cucerit din prima clipă simpatia şi preţuirea spectatorilor ? Campioană mondială la bîmă, laureată cu argint în proba pe echipe şi la sărituri (întrecere în care doar 25 de milimi au despărţit-o de cîştigătoarea titlului suprem...), Nadia a dovedit tuturor specialiştilor că va avea un cuvînt greu de spus şi la Jocurile Olimpice de la Moscova, în 1980.

2. La sfîrşitul sezonului atletic internaţional, **NATALIA MĂRĂŞESCU,** candidată îndreptăţită şi la titlul de cea mai completă semifondistă a lumii, era distinsă cu trofeul „Sole a Mare", decernat de oficialităţile sportive din Catania (Sicilia) celor mai merituoşi atleţi europeni.

Să reamintim că printre cele mai importante performanţe ale Nataliei s-au înscris două recorduri mondiale de sală, o medalie de aur — pe echipe şi una de argint — la individual la campionatul mondial de cros, o medalie de argint la C.E. indoor şi două medalii de argint la campionatele europene de la Praga (în probele de 1 500 m şi 3 000 m).

Natalia Mărăşescu — un exemplu de muncă, ambiţie şi pregătire exemplară pentru multe atlete, dar — mai ales — pentru mulţi ... atleţi.

3. Talent, perseverenţă şi o mare dorinţă de afirmare. Cu aceste calităţi a abordat **VIRGINIA RUZICI** sezonul 1978 al tenisului feminin mondial.

S-a impus, mai întîi, în turneul de la Los Angeles, s-a consacrat apoi la Roland Garros, şi-a cîştigat un loc printre „primele 8" la Wimbledon, l-a reconfirmat la New York, pentru ca apoi să-şi asigure locul 5 în turneul de la Brighton, obţinînd calificarea pentru „Masters". O ascensiune validată la Palm Springs, unde, după cum ne amintim cu plăcere, s-a calificat în semifinale, ocupînd locul 4 în „Turneul campioanelor".

Să nu uităm o altă performanţă de prestigiu : la ultima ediţie a întrecerilor continentale, desfăşurată la Braşov, Virginia Ruzici a devenit triplă campioană europeană !

In retrospectiva '78 a tenisului feminin mondial, ziarul nostru o clasează pe Virginia Ruzici — pe baza rezultatelor înregistrate la cele mai importante turnee internaţionale — pe locul 5 în lume, înaintea unor jucătoare renumite : Betty Stove, Tracy Austin, Wendy Turnbull, Regina Marsikova ...

Ce altă surpriză plăcută ne va oferi în sezonul 1979 ?

4. Un alt talent excepţional, produs al şcolii româneşti de gimnastică. La numai 14 ani şi jumătate, micuţa **EMILIA EBERLE** este ceea ce numim în mod obişnuit o mare şi autentică vedetă a acestui sport. Înzestrată cu un talent remarcabil, Emilia nu este, totuşi, un „copil minune". Ea urmează, cu pasiune, cu dăruire, cu multe renunţări, drumul muncii, al eforturilor care nu cunosc răgazul şi nu admit concesiile în procesul de pregătire şi continuă perfecţionare, drum care a făcut din Nadia Comăneci idolul iubitorilor de gimnastică din întreaga lume.

Atribuindu-i locul 4 în clasamentul celor mai bune 10 sportive din ţara noastră în anul 1978, ziariştii sportivi au reamintit acel splendid buchet de victorii de la campionatele europene de juniori de la Milano (3 titluri — la individual compus, sărituri şi paralele, precum şi locul II obţinut la sol), dar, în primul rînd, importanta contribuţie pe care Emilia a adus-o la bilanţul general al gimnastelor noastre la campionatul mondial de la Strasbourg (componentă de bază a echipei clasată pe locul II, medalii de bronz la paralele, bîmă şi sol).

5. Găsim cu multă greutate cuvintele care să exprime preţuirea noastră pentru **MARIA ALEXANDRU,** jucătoarea de tenis de masă care ne uimeşte prin longevitatea sa sportivă şi, mai ales, prin palmaresul el atît de impresionant. De două decenii, drumul spre podiumul de onoare la cele mai mari competiţii internaţionale a devenit aproape ceva obişnuit pentru Maria.

Aşa a fost şi în anul 1978, la Duisburg, oraşul gazdă al campionatelor europene aflate la cea de a XI-a ediţie. După întreceri de mare dificultate, după pasionanta finală cu Gabriella Szabo şi Judith Magos (Ungaria), Maria şi mult mai tînăra sa coechipieră Liana Mihuţ au cucerit medalia de aur în proba de dublu femei. Şi tot ele, împreună cu Eva Ferenczi — pe cea de bronz în întrecerea pe echipe. Dar, să nu uităm, în acest an Maria a cucerit şi 3 titluri balcanice în întrecerile de la Niş ...

6. Un nume nou pe lista de onoare a celor mai valoroase dintre sportivele noastre : **NICULINA IOSIF.** Studenta Institutului de Educaţie Fizică şi Sport a avut un sezon bun, cu rezultate excelente, care o recomandau printre protagonistele campionatului european de tir pentru arme cu glonţ, rezervate senioarelor şi juniorilor.

Pe poligonul din localitatea finlandeză Hameenlinna, la începutul lunii septembrie, tînăra noastră trăgătoare a întrecut, însă, toate aşteptările, depăşind întreaga elită a tirului feminin continental. Un ultim examen : barajul cu Marlies Moch (R. D. Germană) şi ... victorie !

7. După intensele pregătiri din lunile de iarnă, **CARMEN BUNACIU** a debutat în primăvara acestui an cu un rezultat excelent, care însemna cea mai bună performanţă mondială în bazinul „scurt", la 100 m spate. In mult aşteptata vară a promisiunilor, la campionatul mondial disputat în Berlinul Occidental, Carmen Bunaciu s-a clasat pe locul 4 în proba de 200 m spate.

Să facem două precizări : în această finală ea n-a fost întrecută decît de o singură sportivă din Europa (Birgit Treiber, din R. D. Germană), iar poziţia ocupată reprezintă cel mai bun rezultat din istoria participării înotătoarelor noastre la campionatele mondiale !

8. Serialul feminin continuă cu **MARIA COSMA.** O fată modestă, de o hărnicie lăudabilă.

In 1978, concurînd în greaua probă olimpică de caiac simplu 500 m, ea a ocupat locul III la campionatul mondial desfăşurat la Ada Ciganlija (Belgrad), confirmîndu-şi valoarea şi, firească, îndreptăţind speranţele într-o prezenţă pe podiumul viitoarelor regate internaţionale, inclusiv la Jocurile Olimpice din 1980.

9. Din banca unei şcoli arădene — pe cea mai înaltă treaptă a podiumului la campionatele europene de junioare la tenis de masă, disputate, la sfîrşitul lui iulie, la Barcelona ! Autoarea acestei performanţe sportive, **EVA FERENCZI,** cîştigătoare a titlului continental, medaliată cu aur şi în proba de dublu mixt (împreună cu Zsolt Böhm) şi de două ori cu bronz — în întrecerea pe echipe (cu Maria Păun) şi la dublu fete (cu jucătoarea olandeză Bettine Vriesskoop).

Junioara din Arad a mai concurat, însă, şi la o altă competiţie de mare dificultate, campionatele europene de senioare de la Duisburg, cucerind medalia de bronz în proba pe echipe.

10. Atletă cu recunoscute calităţi şi cu o putere de luptă remarcabilă, **MARICICA PUICĂ** a continuat în 1978 suita unor succese care i-au adus noi aprecieri călduroase din partea iubitorilor de sport din ţara noastră.

A făcut parte din echipa reprezentativă care a cucerit medalia de aur la campionatul mondial de cros şi tot la această importantă competiţie a obţinut locul III în proba individuală. S-a clasat a 4-a la campionatele europene de la Praga. A realizat cea mai bună performanţă mondială a anului pe distanţa (neclasică) de 2 000 m.

1. Acum, la jumătatea ciclului olimpic Moscova '76 — Moscova '80, onoarea de a ocupa primul loc în clasamentul celor mai valoroşi performeri români a revenit flăcăului vînjos crescut sub soarele litoralului, tînărul sportiv de 20 de ani, student al Institutului pedagogic din Constanţa, **ION DRAICA.**

Specialiştii afirmă că luptătorul constănţean este dotat cu excepţionale calităţi pentru sportul de mare performanţă, dar că la baza succeselor de prestigiu obţinute, mai ales în 1978, au stat o exemplară muncă de pregătire, eforturile maxime depuse la antrenamente şi în competiţii, viaţa exemplară a acestui sportiv care, deşi practică disciplina preferată de aproape 10 ani, învaţă necontenit din vasta experienţă a antrenorilor lui, ca şi din aceea a principalilor parteneri de întrecere.

In aprilie, la Oslo, cucereşte titlul de campion al Europei, întrecîndu-şi fără drept de apel toţi adversarii.

In iulie, concurează la C.E. de juniori de la Oulu (Finlanda) şi, din nou, urcă cea mai înaltă treaptă a podiumului de onoare.

In august, la Ciudad de Mexico — cel mai greu examen al valorii sportive : campionatul mondial. Intrecerea din cadrul categoriei sale (82 kg) este în centrul atenţiei generale. După primele întîlniri, calculele indică... o medalie. Ambiţia luptătorului nostru, o vizează, însă, pe cea de aur ! Cutezanţă clădită pe un potenţial sportiv maxim, pe dorinţa fierbinte de victorie. De aceea s-a întîmplat aşa cum trebuia să se întîmple : Ion Draica a cucerit titlul suprem şi medalia de aur !

2. Lui Ion Draica îi urmează un coleg de echipă, cel care îl înlocuieşte de cîţiva ani (după cîte se ştie, cu succese la fel de prestigioase) pe Gheorghe Berceanu. Este vorba de actualul titular al categoriei 48 kg, **CONSTANTIN ALEXANDRU,** şi el dăruit, trup şi suflet de aproape 10 ani sportului luptelor.

Intr-un fel, prezentarea lui se aseamănă cu cea a lui Ion Draica. Pentru că şi Constantin Alexandru a cucerit cenăura de campion al Europei, la Oslo. Pentru că şi el a primit cununa de lauri a învingătorilor la campionatele mondiale de la Ciudad de Mexico !

Să nu mai insistăm, aşadar, asupra palmaresului, dealtfel binecunoscut amatorilor de sport din ţara noastră. Să spunem, în schimb, că în ultima vreme Constantin Alexandru şi-a perfecţionat uimitor de mult cunoştinţele, că se pregăteşte cu o sîrguinţă de-a dreptul exemplară.

3. Pentru mulţi, proba de caiac simplu 500 m se aseamănă cu cea de 100 m din atletism. Ea cere fiecărui concurent calităţi cu totul deosebite, o concentrare maximă, viteză şi forţă pentru că, cel mai adesea, abia reţii imaginea startului şi ... cursa s-a terminat ! **VASILE DIBA** şi-a însuşit pînă aproape de perfecţiune aceste calităţi de sprinter al pistelor nautice şi iată că în fiecare an le dovedeşte cu prisosinţă. A făcut-o, bucurîndu-ne inimile, şi în 1978 la campionatele mondiale de caiac-canoe de la Ada Ciganlija (Belgrad), în pofida încercărilor unor alţi reputaţi caiacişti de a trece înaintea lui Diba balizele de pe linia de sosire.

Vasile Diba a cîştigat astfel cel de al 5-lea titlu mondial (din 4 participări la C.M.) şi a ajuns la cea de a 13-a medalie dintr-o colecţie încă departe de a fi încheiată ...

4. Rămînem în lumea caiacului şi canoei. De data aceasta o facem pentru a consemna locul 4 pe care-l ocupă în clasamentul masculin al anului 1978 canoistul **IVAN PATZAICHIN,** şi el un fiu al Deltei, de unde a deprins o îndeminare cu totul neobişnuită şi acel „simţ al bărcii" pe care nu-l pot stăpîni la fel cei crescuţi în oraşe.

A mai învăţat acolo, de mic copil, ceva Ivan Patzaichin : să muncească, să pună umărul unde şi cînd e mai greu, dacă vrea să ajungă cu bine la ţărm.

In 1978 s-a numărat, din nou, printre cei mai valoroşi participanţi la campionatele mondiale de la Ada Ciganlija, unde a cucerit medalia de aur în istovitoarea probă de 10 000 m şi locul III în finala cursei de 1 000 m. Aceasta înseamnă pentru Ivan Patzaichin cel de al 4-lea titlu mondial şi cea de a 17-a medalie..

5. Revenim printre fruntaşii luptelor greco-romane pentru că, în acest an, locul 5 l-a fost atribuit tîmplarului din Rădăuţi, şi el un obişnuit al ... podiumului de onoare.

Aţi înţeles, probabil, că este vorba de **ŞTEFAN RUSU,** de acel tînăr de 22 de ani care, îmbinînd forţa şi fineţea tehnică, a reuşit să devină liderul de necontestat al categoriei 68 kg, cea care întotdeauna reuneşte luptători de valoare din numeroase ţări.

In 1978, a cucerit titlul european la Oslo şi pe cel mondial la Ciudad de Mexico.

6. Atlet excepţional, cel mai bun fondist al nostru, **ILIE FLOROIU** ocupă locul 6 în clasamentul celor mai valoroşi sportivi români ai anului 1978. Este anul în care la campionatele naţionale şi ale „Daciadei", a realizat o performanţă de excepţie în proba de 5 000 m : 13:15,0 — la două secunde de recordul european şi al doilea rezultat mondial, după acel excelent 13:08,4 obţinut de Henry Rono !

Prezent, într-o companie selectă, în cursa de 10 000 m la campionatele europene de la Praga, Ilie Floroiu s-a numărat printre animatorii probei, împreună cu alergătorii Foster şi Hermens.

7. Dintre numeroşii reprezentanţi ai sportului popicelor, în 1978, ca şi în anii trecuţi, campionii şi medaliaţi în competiţiile supreme, ziariştii sportivi s-au oprit asupra lui **IOSIF TISMĂNAR,** ale cărui performanţe îl recomandă, într-adevăr, cu prisosinţă pentru un loc în clasamentul primilor 10.

Argumentele principale : la campionatele mondiale de la Lucerna, Iosif Tismănar a cucerit medalia de cur în proba individuală, precum şi în întrecerea pe echipe ; la perechi — locul II, împreună cu Ilie Băiaş.

8. Pe acest loc 8 — gimnastul **DAN GRECU,** sportivul care, într-o disciplină atît de pretenţioasă, cu multe şi autentice vedete, se menţine în rîndurile protagoniştilor.

Reeditarea performanţelor cere, însă, o pregătire superioară, necontenită perfecţionare. Dan Grecu ştia bine aceste lucruri atunci cînd şi-a propus să participe la campionatul mondial de la Strasbourg şi tocmai de aceea a căutat să adauge fiecărui antrenament un plus de calitate şi participării la fiecare competiţie un plus de ambiţie şi voinţă pentru obţinerea unui rezultat cît mai bun.

Ne-a bucurat mult faptul că buchetului de succese realizat de Nadia, Emilia şi colegele lor i s-a adăugat şi medalia de bronz cucerită de Dan Grecu la inele.

Nu cu mult înainte de sfîrşitul acestui an, Dan Grecu a cucerit simpatia şi aprecierea spectatorilor din Sao Paulo, care au urmărit cu interes deosebit întrecerile din cadrul „Cupei Mondiale", competiţie la care Dan Grecu s-a clasat pe locul II la inele.

9. Performanţele realizate în anii trecuţi l-au impus pe **MIRCEA ROMAŞCANU** printre cicliştii cu justificate aspiraţii la locuri fruntaşe în marile întreceri care cer fiecărui concurent nu numai o pregătire tehnică şi tactică deosebită, ci şi o rezistenţă pe care mulţi nu reuşesc s-o dobîndească.

Prezent la startul celei de a 31-a ediţii a „Cursei Păcii", Mircea Romaşcanu a avut o comportare excelentă, consolidîndu-şi, etapă de etapă, poziţia în clasament şi ocupînd în final locul III, după alergătorii sovietici Aleksandr Averin şi Iuri Zaharov, dar înaintea multor alţi cicliştii cu certă valoare pe plan internaţional.

10. Cel mai bun ţintaş român la ora actuală, **CORNELIU ION,** şi-a început seria rezultatelor de excepţie în lunile de vară, după ce în prima parte a anului realizase importante acumulări în pregătirea sa generală, chiar dacă ele nu se oglindiseră în cifre spectaculoase.

Valoarea avea să-şi spună, însă, curînd, cuvîntul. La campionatele Ţărilor latine şi Greciei, Corneliu Ion obţine 598 p, la concursul de la Stockholm 599 p (printre învinşii lui numărîndu-se şi viitorul campion al lumii, O. Gunnarsson...), apoi, la „Cupa Steaua", din nou 598 p. Cu aceste rezultate Corneliu Ion se instalează în fruntea trăgătorilor de pistol viteză din lume.

Pagină realizată de **Dan GÂRLEŞTEANU**